

kan blive vanskeligt nok, selv om vi tage hele Borgerrepræsentationen, men der er dog Tale om en Forsamling paa for Øjeblikket 42 Medlemmer, saa at man har noget mere Garanti for, at der kan øves et personligt Skøn over dem, der udtages til Nævninger. Imidlertid maa det erkendes, at vi ikke kunne have stor Udsigt til at faa Forslaget vedtaget her i dette Ting, efter at hele Udvalget er gaaet imod os. Jeg forstaaer for Resten ikke hvorfor. Der har ikke foreligget nogen særlig Begrundelse, man har paa det Punkt ikke ønsket at skille sig fra Kommissionen, skønt man meget godt kunde have gjort det. Men jeg vil haabe, at der i hvert Tilfælde her i Tinget vil være noget mere Gehør for den Tanke, at gøre dette Udvalg større og at yde os den Retfærdighed, at man med Hensyn til dette Hverv indretter sig paa lignende Maade, som naar vi ellers nedsætte Fællesudvalg i Kommunalbestyrelsen. Dertil sigter det subsidiære Ændringsforslag under Nr. 25, gaaende ud paa, at der skal være 3 Magistratsmedlemmer og 5 Borgerrepræsentanter. Det er det Forhold, hvorefter vi pleje at nedsætte Fællesudvalg. Vi synes ikke, at man skal forringe de direkte folkevalgte Repræsentanters Indflydelse paa denne Sag ved en Lov som denne, der dog i meget høj Grad skal bygge paa Offentlighedens, den store Almenheds Tillid til den Maade, hvorpaa Domstolene ere indrettede, Nævningerne udtages osv. Jeg skal derfor meget indtrængende anbefale, at hvis man ikke kan slutte sig til Ændringsforslag Nr. 24, man da i ethvert Tilfælde yder Kjøbenhavn den lille Retfærdighed, som vi kræve for den ved vort Ændringsforslag Nr. 25.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Politiets Ordning i § 90, kan jeg ganske slutte mig til, hvad der er blevet sagt af Udvalgets Formand (Alfred Christensen) som Ordfører for det Flertal, der har stillet det paagældende Forslag.

Jeg vilde gerne til Slutning gøre opmærksom paa en lille Ting, som ganske vist ikke kommer til Afstemning, det er sidste Afsnit i § 105, hvor det bestemmes, at enhver Sagfører, der er beskikket eller antaget til Udførelse af offentlige og beneficerede Sager, er pligtig til uden særligt Vederlag at vejlede ubemidlede, der henvises til ham, med Hensyn til Retssager og Spørgsmaal af retslig Natur. Det er et ganske lille Forsøg, der her er gjort paa at skaffe gratis Retshjælp for ubemidlede, et lille Forsøg, men dog et Forsøg. Det er ganske vist bestemt, at det fore-

løbig kun gælder uden for Kjøbenhavn og Frederiksberg, men der gives dog Ministeren Bemyndigelse til, naar Omstændighederne maatte tale derfor, ogsaa at indføre det her. Studentersamfundet har ganske vist i en Række af Aar her opretholdt Institutionen: Retshjælpen for ubemidlede, der har gjort overordentlig megen Gavn, men det kunde jo tænkes, at disse Folk en Gang bleve trætte, og det kan ogsaa tænkes, at denne Institution uden for Kjøbenhavn kunde udvides. Sagen er, at det ikke alene er Vejledning, naar der er Tale om at føre Proces, som det gælder om for Borgerne, men det gælder ogsaa om at kunne faa fornøden juridisk Vejledning, som kan fri en for at komme til at føre Proces, og denne Hjælp er jo betydelig bedre end den, som fører til Proces.

Formanden: Jeg skal gøre opmærksom paa at dette Punkt hører ind under et andet Afsnit, og at Forhandling derom ikke kan fortsættes nu.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Om Forladelse! Jeg er dermed færdig med mine Bemærkninger og skal kun tillade mig at anbefale de af Mindretallet under Nr. 24 og 25 stillede Ændringsforslag.

Nanke: Jeg er i det grumme heldige Tilfælde, at jeg i alt væsentligt er enig med Udvalgets Flertal i de Forslag, som ere stillede, og ligeledes i Forslaget, som det foreligger fra Regeringens Side, paa et Hovedpunkt nær, som jeg har nævnt i Betænkningen, og som jeg skal komme til siden. Jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale de Ændringsforslag, i hvilke jeg staaer dels alene, dels sammen med et andet Mindretal.

Det første af disse er Ændringsforslaget Nr. 4 til § 5.

Den Kommission, der blev nedsat i 1868, og som udarbejdede det Forslag, der blev forelagt i 1880, havde et Forslag om, at Landet skulde inddeles i 6 Landsretskredse, men subsidiært var der stillet Forslag om 5 og 4 og 3. De 6 Landsretter vare 2 paa Sjælland, 1 paa Fyn og 3 for Jylland. Ifølge de subsidiære Forslag vare de fordelte noget anderledes, men i dem alle var det foreslaaet, at der paa Fyn skulde være en særlig Landsret. Det Forslag blev ikke til noget, og den næste Kommission, der blev nedsat i 1891, har kun foreslaaet, at der skulde oprettes 2 Landsretter, en østre Landsret paa Sjæl-